

Francesc convida l'Església a «integrar» tots els divorciats

Dv, 8/04/2016 per Sandra Buxadera...

[A la riba del Tíber](#)

El papa publica "Amoris laetitia", l'exhortació sobre la Família, en què demana acollir qui no compleix amb l'ideal cristià, i evita condemnar la homosexualitat. Vet-ne aquí un avanç des de la sala de premsa del Vaticà.

Ja n'hi ha prou de condemnar les persones que no compleixen amb «l'ideal» de família cristiana; cal procurar integrar i acollir «tothom» en la vida de l'Església catòlica. El papa Francesc clou així, amb l'exhortació apostòlica «Amoris laetitia», (L'alegria de l'amor), la reflexió sobre la família que va obrir ell mateix convocant els bisbes de tot el món a dos sínodes a Roma, el 2014 i 2015.

El text, publicat avui, és una crida a l'amor basat en la tendresa, la fidelitat, el compromís i el respecte a la llibertat de l'altre, i no en l'ansia de domini sobre la parella o els fills. El Papa hi fa autocrítica i lamenta que de vegades s'hagi reduït el matrimoni cristià «al deure de la procreació», sense exaltar-ne la bellesa i fins i tot, el valor místic. L'Església, diu, ha de presentar el matrimoni «com una gràcia» i no «com un pes». I ha de «formar» consciències, però després ha de permetre que cadascú assumeixi la responsabilitat de la pròpia vida.

Francesc va més enllà del document que van aprovar els bisbes a Roma l'octubre passat. El Sínode de la Família va obrir la porta a la comunió dels divorciats tornats a casar, però de manera tímida i interpretable. El papa argentí ara estableix que s'ha acabat el temps de «condemnar per sempre» els divorciats. Al contrari, cal «acompanyar-los» per tal que puguin avançar cap a la comunió plena amb l'Església. Això inclou poder participar dels sagraments, però no a la lleugera ni de manera automàtica, sinó després d'un «itinerari» en què els divorciats han de fer «examen de consciència» amb ajut eclesial, comprometre's amb els valors de l'Evangeli, el llibre sagrat dels catòlics i, cas per cas, junts, «discernir» com avançar en la participació dins la comunitat catòlica.

Francesc renuncia a establir una norma sobre com acollir les famílies diferents de la «ideal», perquè afirma «no tot és blanc o negre» i «no hi ha receptes senzilles». A més, no tot s'ha de decidir des de Roma. El Papa dona marge d'interpretació a cada Església local.

Especifica, però, que un segon matrimoni pot ser acceptat perquè «no tots els que viuen en situació tinguda per irregular viuen en pecat mortal». Francesc critica els catòlics més rígids, encara molt influents. Cal evitar aplicar «lleis morals» com si fossin «roques contra la vida de les persones», escriu, perquè «el criteri» per aplicar una norma segons la doctrina cristiana és sempre «la misericòrdia». Cal tenir en compte «els atenuants» d'un divorci i entendre que «l'Eucaristia no és un premi per als perfectes sinó un generós remei i un aliment per als febles», i «el confessionalari no ha de ser una sala de tortures, sinó el lloc de la misericòrdia del Senyor».

Francesc, amb tot, reitera que l'Església ha de promoure el matrimoni cristià, «amb un esforç pastoral per a prevenir les ruptures», que són «un mal». Ara bé, si el divorci es produeix, l'Església ha de seguir sent «un far». Ha de convidar els divorciats a evitar «que els fills carreguin el pes de la separació», i promoure «que creixin escoltant que la mamà parla bé del papà, encara que no estiguin junts, i que el papà parla bé de la mamà».

El Papa es deté breument sobre l'homosexualitat, molt controvertida entre els bisbes. Reitera que «tota persona, independentment de la seva tendència sexual, ha de ser respectada en la seva dignitat i acollida amb respecte, procurant evitar tot signe de discriminació injusta», i evita jutjar l'amor gai. L'Església ha «d'acompanyar respectuosament» les famílies que tenen un fill homosexual, per tal que aquest «pugui comptar amb l'ajut necessari per a comprendre i realitzar

plenament la voluntat de Déu a la seva vida». No exclou, per tant, que Déu accepti aquesta orientació sexual.

Francesc escriu, a banda, que la unió entre gais «no pot equiparar-se al matrimoni» però afegeix el matís que allò que cal rebutjar són les equiparacions «simplistes».

Alhora, a l'Alegria de l'Amor, el Papa diu: «S'ha d'integrar tothom», i «no només els divorciats tornats a casar» sinó a «tots, en qualsevol situació en que es trobin».

Francesc clou l'Encíclica parlant de mística. La família pot arribar a ser, escriu, «un veritable camí de santificació en la vida diària i de creixement místic, un mitjà per la unió íntima amb Déu». El conjugue ja no «pretén que l'altre sacii completament les seves necessitats», actitud que sovint acaba en divorci, però sí somnia «a construir un món on ningú se senti ja sol».